

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА

Механіко-математичний факультет
Кафедра геометрії, топології та динамічних систем

Курсова робота
на тему:

Топологічна стійкість усереднень функцій двох змінних

Студентки I курсу магістратури
Напряму підготовки “Математика”
Багрій А. Г.

Науковий керівник:
доктор фізико-математичних наук,
професор Пришляк О. О.

Київ 2022

1 Вступ

Лінійний фільтр – це така динамічна система, яка застосовує певний лінійний оператор до вхідного сигналу для виділення або відкидання певних частот сигналу та інших функцій по обробці вхідного сигналу. Лінійні фільтри широко застосовуються в електроніці, цифровій обробці сигналів і зображень, в оптиці, теорії управління та інших областях.

Нехай вхідний сигнал задано кусково-лінійною функцією $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ із скінченною кількістю локальних екстремумів. Лінійний фільтр визначається імпульсною перехідною функцією $h(x, y)$. Тоді дія лінійного фільтру на вхідний сигнал визначається як згортка $f(x, y) * h(x, y)$. Якщо $\iint_{\mathbb{R}} h(t, s) dt ds = 1$, то $h(x, y)$ можна розглядати як щільність певної ймовірнісної міри, а згортку $f(x, y) * h(x, y)$ – як усереднення по цій мірі.

При застосуванні фільтру важливим є питання збереження форми вхідного сигналу. Необхідно визначити, які умови на вхідну функцію f та міру гарантують топологічну еквівалентність між функцією f та її усередненням $f * h$. Зокрема, вимагається, щоб кількість екстремумів усереднення $f * h$ зберігалась.

Нехай μ певна ймовірнісна міра на $X = [0, 1] \times [0, 1]$. Тоді для будь-якої вимірної функції $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ та числа α визначається вимірна функція $f_\alpha : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$:

$$f_\alpha(x, y) = \int_X f(x - u\alpha, y - v\alpha) d\mu, \quad (1)$$

яка називається α -усередненням функції відносно міри μ із заданим параметром α .

Розглянемо випадок, коли μ – дискретна ймовірнісна міра на $X = [0, 1] \times [0, 1]$ зі скінченним носієм. Тобто $\exists t_1, \dots, t_k \in X, t_i = (u_i, v_i), i = \overline{1, k}$ – точки з X такі, що для довільної борелівської підмножини $A \in X$:

$$\mu(A) = \sum_{t_i \in A} \mu(t_i).$$

Тоді усереднення функції $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ матиме вигляд

$$f_\alpha(x, y) = \sum_{i=1}^k f(x - u_i\alpha, y - v_i\alpha) \mu(t_i). \quad (2)$$

Означення 1. Дві неперервні функції $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ та $g : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ називаються **топологічно еквівалентними**, якщо існують гомеоморфізми, що зберігають орієнтацію

$$\phi : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, \quad \psi : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} \quad (3)$$

такі, що $\psi \circ f = g \circ \phi$, тобто наступна діаграма є комутативною

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{R}^2 & \xrightarrow{f} & \mathbb{R} \\ \phi \downarrow & & \downarrow \psi \\ \mathbb{R}^2 & \xrightarrow{g} & \mathbb{R} \end{array}$$

Означення 2. Нехай $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – неперервна функція і μ – ймовірнісна міра на $[-1, 1] \times [-1, 1]$. Функція f називається **топологічно стійкою** відносно усереднень по мірі μ , якщо $\exists \varepsilon > 0$ таке, що для будь-якого $\alpha \in [0, \varepsilon)$ функції f та f_α є топологічно еквівалентними. Зокрема, якщо $\alpha = 0$, то $f_\alpha = f$.

2 Деякі результати про топологічну стійкість функцій

Введемо деякі поняття, які необхідні для дослідження усереднень функцій.

Означення 3. Назвемо **опуклим клітковим розбиттям** простору \mathbb{R}^2 сім'ю опуклих многокутників $C = \{c_i\}_{i \in \mathbb{N}}$, яке задовольняє наступним умовам:

1. $\bigcup_i c_i = \mathbb{R}^2$,
2. $\text{int}(c_i) \cap \text{int}(c_j) = \emptyset, \forall c_i, c_j, i, j \in \mathbb{N}$,
3. $c_i \cap c_j$ – спільне ребро, спільна вершина або порожня множина.

Означення 4. **k -скелет** розбиття C визначається наступним чином:

- C^0 – вершини,
- C^1 – внутрішність ребра,
- C^2 – внутрішність граней.

Через $S \wedge Q$ позначимо опукле кліткове розбиття, що складається з усіх непорожніх попарних перетинів клітин, тобто

$$S \wedge Q = \{s_i \cap q_j\}_{i,j \in \mathbb{N}}. \quad (4)$$

Розглянемо розбиття C , що зсунуте на певний вектор $\delta_i = (u_i, v_i), i \leq k, k \in \mathbb{N}$. Позначимо його як $C + \delta_i = \{u_j + \delta_i\}_{i,j \in \mathbb{N}}$. Тоді можна визначити таке опукле кліткове розбиття, що утворене непорожніми перетинами клітин для всіх зсувів δ_i : $C + \delta := \bigwedge_{i,j} (c_j + \delta_i)$.

Означення 5. Функція $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ називається **кусково-лінійною** відносно розбиття $C(f)$, якщо на кожній клітині $c_i \in C(f)$ задана лінійна функція f_i :

$$f(x, y) = \begin{cases} f_1(x, y), & (x, y) \in c_1, \\ f_2(x, y), & (x, y) \in c_2, \\ \vdots \\ f_n(x, y), & (x, y) \in c_n, \end{cases} \quad (5)$$

$n \in \mathbb{N}, n \geq 3, f_i(x, y) = f_j(x, y) \forall (x, y) \in c_i \cap c_j$.

Твердження 1. Нехай $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – кусково-лінійна функція, $C(f)$ – її опукле кліткове розбиття. Тоді якщо $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ – точка локального екстремуму заданої функції і $\exists c \in C(f)$ – відкрита клітина: $x \in c$, то $f(x, y) = f(\bar{c})$, тобто екстремум досягається на замиканні клітини.

Нехай μ – дискретна ймовірнісна міра на $[-1, 1] \times [-1, 1]$ зі скінченним носієм t_1, \dots, t_k , $p_i := \mu(t_i) : \sum_{i=1}^k p_i = 1$. Усереднення (2) – це лінійна комбінація функцій $f_i(x, y)$, початок координат яких зміщений у точки $\omega_i^\alpha := (u_i \alpha, v_i \alpha)$, із відповідними коефіцієнтами p_i . Позначимо ці функції як $f^i(x, y) := f(x - u_i \alpha, y - v_i \alpha)$. Вони визначені на розбитті $c_i^\alpha = \{c_j + w_i^\alpha\}_{j \in \mathbb{N}}$. Тоді

$$f^i(x, y) = \begin{cases} f_1^i(x, y), & (x, y) \in c_1 + w_i^\alpha, \\ f_2^i(x, y), & (x, y) \in c_2 + w_i^\alpha, \\ \vdots \\ f_n^i(x, y), & (x, y) \in c_n + w_i^\alpha, \end{cases} \quad (6)$$

$i = \overline{1, k}$. Лінійна комбінація кусково-лінійних функцій – це також кусково-лінійна функція. Отже, f_α – кусково-лінійна функція відносно опуклого кліткового розбиття $C(f_\alpha)$.

Функція f_α може набувати свого мінімуму на замиканні обмежених клітин з C^α або на обмежених k -скелетах розбиття.

Означення 6. Функція f називається *однорідною*, якщо $f(tx, ty) = tf(x, y) \forall t \geq 0$.

Теорема 1. Нехай $f_\alpha : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – кусково-лінійна функція з розбиттям $C(f_\alpha)$, а $f_\beta : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – кусково-лінійна функція з розбиттям $C(f_\beta)$, $\alpha, \beta > 0$. Тоді $C(f_\alpha(x, y)) = C(\frac{\alpha}{\beta} f_\beta(\frac{\beta x}{\alpha}, \frac{\beta y}{\alpha})) \forall \alpha, \beta > 0$.

Доведення. Введемо функцію $\phi_\alpha : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2 : \phi_\alpha(x, y) = (\alpha x, \alpha y)$. Для заданої міри μ та параметру α усереднення має вигляд

$$f_\alpha(x, y) = \sum_{i=1}^k f(x - u_i \alpha, y - v_i \alpha) p_i. \quad (7)$$

При $\alpha = 1$ маємо

$$f_1(x, y) = \sum_{i=1}^k f(x - u_i, y - v_i) p_i. \quad (8)$$

Для $\forall \alpha > 0$ з однорідності маємо

$$f_1(\alpha x, \alpha y) = \sum_{i=1}^k f(\alpha x - u_i, \alpha y - v_i) p_i = \alpha \sum_{i=1}^k f(x - \frac{u_i}{\alpha}, y - \frac{v_i}{\alpha}) p_i = \alpha f_{\frac{1}{\alpha}}. \quad (9)$$

$$\alpha f_{\frac{1}{\alpha}} = f_1 \circ \phi_\alpha \implies f_\alpha = \alpha f_1 \circ \phi_{\frac{1}{\alpha}}. \quad (10)$$

Тоді $f_1 = \frac{1}{\alpha} f_\alpha \circ \phi_\alpha$. Аналогічно $\forall \beta > 0$ $f_1 = \frac{1}{\beta} f_\beta \circ \phi_\beta$.

$$\frac{1}{\alpha} f_\alpha \circ \phi_\alpha = \frac{1}{\beta} f_\beta \circ \phi_\beta \implies f_\alpha = \frac{\alpha}{\beta} f_\beta \circ \phi_\beta \circ \phi_{\frac{1}{\alpha}} = \frac{\alpha}{\beta} f_\beta(\frac{\beta x}{\alpha}, \frac{\beta y}{\alpha}). \quad (11)$$

Тоді $C(f_\alpha(x, y)) = C(\frac{\alpha}{\beta} f_\beta(\frac{\beta x}{\alpha}, \frac{\beta y}{\alpha}))$.

□

Наслідок 1. Нехай $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – однорідна кусково-лінійна функція на розбитті $C(f)$. Якщо $\exists \alpha_0 > 0$ таке, що f_{α_0} має один екстремум, то $\forall \alpha > 0, \alpha < \alpha_0$ f_α теж має один екстремум.

Наслідок 2. Якщо $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – однорідна кусково-лінійна функція і $\exists \alpha_0 > 0$ таке, що $\exists!(x, y) \in \mathbb{R}^2$ – точка локального екстремуму f_α , то f – топологічно стійка відносно усереднення по мірі μ для $\forall \alpha \leq \alpha_0, \alpha > 0$.

Наслідок 3. Якщо $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ – однорідна кусково-лінійна функція і f не є топологічно стійкою відносно усереднення по мірі μ , то $\forall \alpha > 0 \exists k \in \{1, 2\} : \exists c_i \in C^k : f_\alpha$ приймає постійне значення на c_i .

3 Приклади

Приклад 1

Розглянемо функцію

$$f(x, y) = |x| + |y|, \quad x, y \in \mathbb{R}. \quad (12)$$

Дана функція має глобальний мінімум у точці $(0, 0)$. Зафіксуємо носій ймовірнісної міри у точках $t_1 = (1, 1), t_2 = (1, -1), t_3 = (-1, -1), t_4 = (-1, 1), p_i = 1/4, i = \overline{1, 4}$. Нехай $\alpha = 0.5$. Тоді усереднення заданої функції матиме вигляд

$$f_\alpha(x, y) = \begin{cases} -x - y, & x, y \in (-\infty, -\alpha), \\ -x + \alpha, & x \in (-\infty, -\alpha), y \in [-\alpha, \alpha], \\ -y + \alpha, & x \in [-\alpha, \alpha], y \in (-\infty, -\alpha), \\ 2\alpha, & x, y \in [-\alpha, \alpha], \\ -x + y, & x \in (-\infty, -\alpha), y \in (\alpha, +\infty), \\ y + \alpha, & x \in [-\alpha, \alpha], y \in (\alpha, +\infty), \\ x - y, & x \in (\alpha, +\infty), y \in (-\infty, -\alpha), \\ x + \alpha, & x \in (\alpha, +\infty), y \in [-\alpha, \alpha], \\ x + y, & x, y \in (\alpha, +\infty). \end{cases} \quad (13)$$

Дійсно, усереднення не зберігає мінімум заданої функції з точністю до гомеоморфізму – на прямокутнику $[-\alpha, \alpha] \times [-\alpha, \alpha]$ f_α приймає стале значення 2α .

При візуальному аналізі результатів зручно розглядати лінії рівня функцій та вектори, на яких задаються вони задаються. Тобто множини $L_c(f) = \{(x, y) : f(x, y) = c\}, c \in \mathbb{R}$. Для подальшої демонстрації результатів використовується програма, написана на Python, яка візуалізує описану вище множину S .

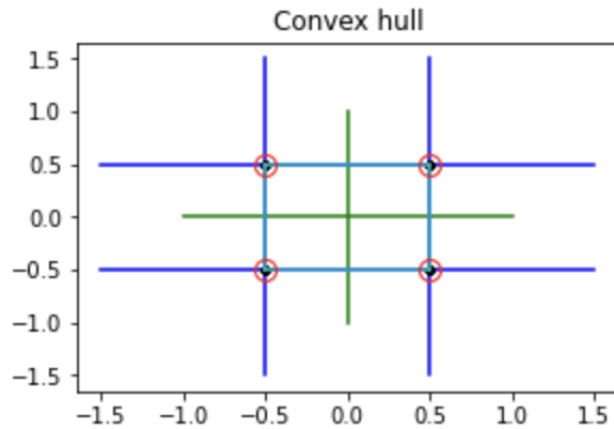

Рис. 1: Зелений графік – вектори початкової функції, сині графіки – вектори функцій f^i , бірюзові лінії формують опуклу обонку

Проаналізувавши отриманий результат та рисунок 1, бачимо, що множина S складається із 4 точок, 4 відрізків та одного прямокутника. Мінімум f_α досягається на прямокутнику.

Тепер проаналізуємо поведінку усереднення функції неперервно змінюючи p_1, p_2, p_3 при фіксованому $p_4 = 0.25$ враховуючи, що $p_1 + p_2 + p_3 + p_4 = 1$. Зафіксуємо ітераційний крок $s = 0.005$ і будемо визначати міру як $s \leq p_1 \leq 1 - p_4, s \leq p_2 \leq 1 - p_4 - p_1, p_3 = 1 - p_4 - p_1 - p_2$. Маємо наступний ймовірнісний симплекс:

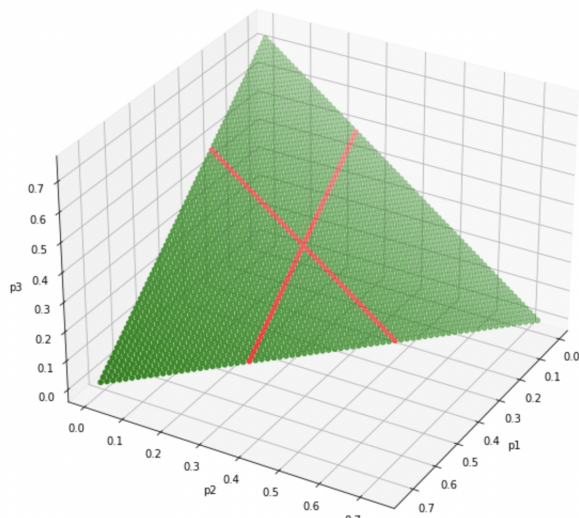

Рис. 2: Зелені точки на симплексі відповідають такій мірі, що усереднення зберігає один мінімум. Червоні точки навпаки – такій, де усереднення має не один мінімум.

Міра (p_1, p_2, p_3) тут визначає дві прямі, що перетинаються. При чому, точка перетину відповідає мірі $p_i = 1/4, i = \overline{1,4}$, де мінімум усереднення – це прямокутник. Відповідно, для інших точок цих прямих мінімум усереднення – це якийсь відрізок з множини S .

Приклад 2

Розглянемо іншу конфігурацію. Нехай

$$f(x, y) = \begin{cases} 2x + y, & x \geq 0, x \geq -y, \\ -2x + y, & x \leq 0, x \leq y, \\ -y, & x \geq y, x \leq -y. \end{cases} \quad (14)$$

Лінії рівня цієї функції мають наступний вигляд:

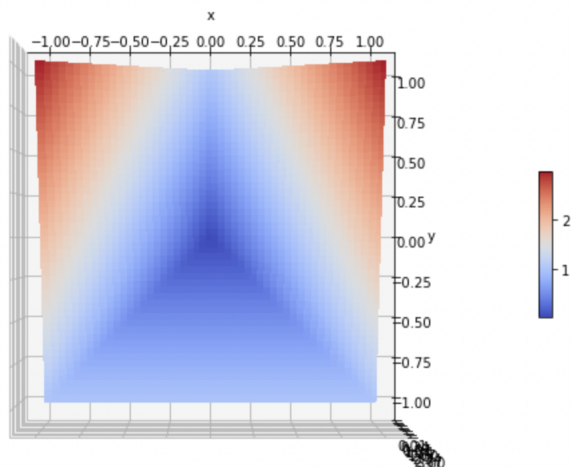

Рис. 3: $f(x, y)$

Очевидно, що функція має глобальний мінімум у точці $(0, 0)$. Зафіксуємо носій ймовірнісної міри у точках $t_1 = (1, 1), t_2 = (1, -1), t_3 = (-1, -1), p_1 = 0.3, p_2 = 0.5, p_3 = 0.2$. Нехай $\alpha = 0.5$.

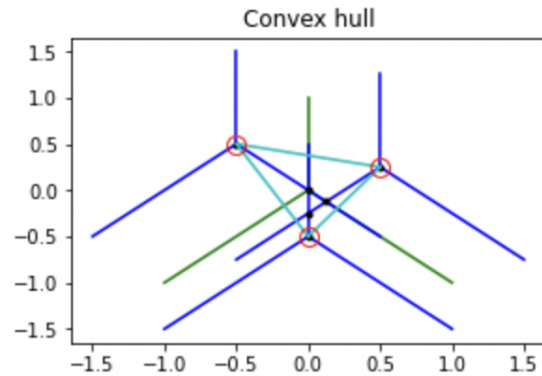

Рис. 4: Зелений графік – вектори початкової функції, сині графіки – вектори функцій f^i , бірюзові лінії формують опуклу обонку

З рисунку 4 видно, що множина S складається з 5 точок, 6 відрізків і одного трикутника. Подальший аналіз проведемо за допомогою іншої програми, що написана на Python.

Розглянемо графік усереднення f_α в \mathbb{R}^3 . Як бачимо, усереднення не зберігає мінімум початкової функції, натомість, усереднення набуває мінімум на одному із відрізків з S .

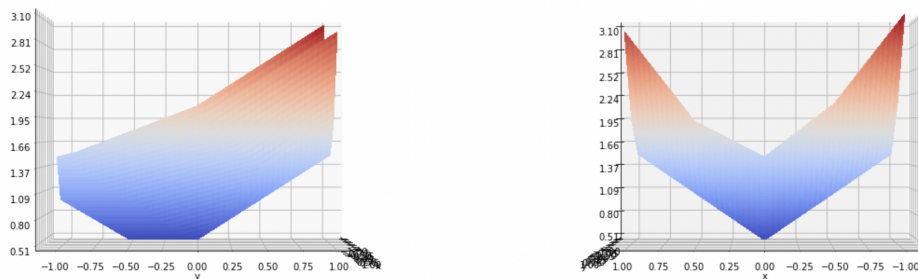

Рис. 5: 1-ий графік – це "погляд" на функцію з площини Oyz , 1-ий графік – це "погляд" на функцію з площини Oux

Приклад 3

Розглянемо таку функцію

$$f(x, y) = \begin{cases} \frac{3x}{2} + y, & x \geq 0, x \geq -2y, \\ \frac{x}{3} - \frac{4y}{3}, & x \leq 0, x \leq y, \\ -2x + y, & x \geq y, x \leq -2y. \end{cases} \quad (15)$$

Лінії рівня цієї функції мають наступний вигляд:

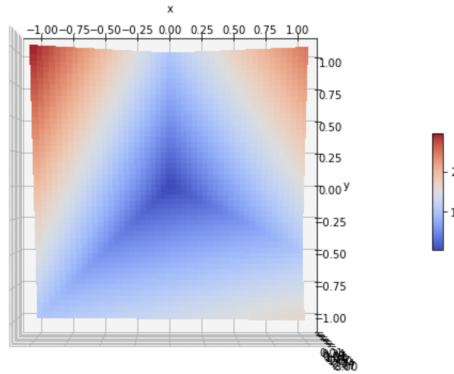

Рис. 6: $f(x, y)$

Зафіксуємо носій міри аналогічно до попереднього прикладу у точках $t_1 = (1, 1)$, $t_2 = (1, -1)$, $t_3 = (-1, -1)$. Проте тепер проаналізуємо поведінку усереднення неперервно змінюючи p_1, p_2, p_3 враховуючи, що $p_1 + p_2 + p_3 = 1$. Зафіксуємо ітераційний крок $s = 0.005$ і будемо визначати міру як $s \leq p_1 \leq 1, s \leq p_2 \leq 1 - p_1, p_3 = 1 - p_1 - p_2$. Тоді цікавим є наступний результат. Для даної функції в заданих точках міри усереднення буде завжди зберігати мінімум. Це можна побачити подивившись на наступний ймовірнісний симплекс:

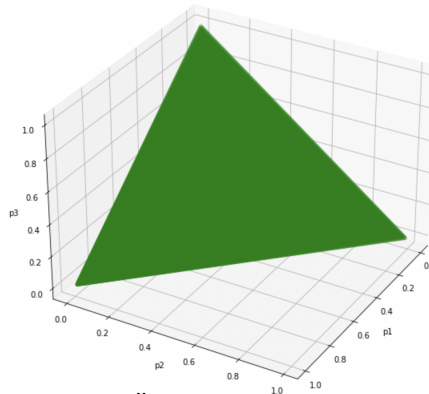

Рис. 7: Ймовірнісний симплекс

Такі результати показують, що існують певні достатні умови для функції та заданої міри, які гарантують топологічну стійкість.

4 Висновки

В даній роботі була сформульована задача усереднення функцій двох змінних відносно дискретної ймовірносної міри із заданим параметром. Була проаналізована поведінка усереднень для різних функцій за допомогою теоретичного підходу, а також із допомогою написаних комп'ютерних програм на мові Python. Отримані загальні результати поведінки усереднень, які надалі допоможуть вивести широкі достатні умови для топологічної стійкості функцій.

Хочу висловити подяку члену-кореспонденту НАН України, доктору фізико-математичних наук, професору Максименко С. І. за запропоновану задачу, а також за постійне наставництво та допомогу при роботі з даною темою.

Література

- [1] Maksymenko, S. I.; Marunkevich, O. V. Topological stability of averagings of functions. *Mat. Zh.* 68 (2016), no. 5, 625-633 *Ukrainian Math. J.* 68 (2016), no. 5, 707-717 pp.
- [2] Kolmogorov, A. N.; Fomin, S. V. Элементы теории функций и функционального анализа. Fourth edition, revised. Izdat. "Nauka", Moscow, 1976. 543 pp.

Додаток

Програма 1

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import sys
import import_ipynb

from matplotlib import cm
from matplotlib.ticker import LinearLocator

np.set_printoptions(threshold=sys.maxsize)

figure_size = 10
plt.rcParams["figure.figsize"] = (figure_size, figure_size)

x_interval = [-1, 1]
y_interval = [-1, 1]

step_interval = 100

alpha = 0.5
epsilon = 10e-10

# Functions

'''
t - vector of points
t_k = (u_k, v_k)

p - vector of coefficients
sum(p1,...,pn) = 1

alpha > 0
'''
def f_a(x, y, t, p, alpha):
    f_a = np.zeros_like(x)

    for i in range(0, len(t)):
        f_a += f(x[:] - t[i, 0] * alpha,
                  y[:] - t[i, 1] * alpha) * p[i]

    return f_a

'''
Calculates the value of the function
and its averaging

Returns two vectors
'''
def calc_f(t, p, alpha):
    x = np.linspace(x_interval[0], x_interval[1], step_interval)
    y = np.linspace(y_interval[0], y_interval[1], step_interval)
    z = []

    X, Y = np.meshgrid(x, y)

    zs = np.array(f(np.ravel(X), np.ravel(Y)))
```

```

Z = zs.reshape(X.shape)

zs_a = np.array(f_a(np.ravel(X), np.ravel(Y), t, p, alpha))
Z_a = zs_a.reshape(X.shape)

return Z, Z_a

'''
Function for finding and comparing
minimum value of the input function
and its averaging

Returns bool value which indicates
whether the averaging saves the extrema
'''
def find_min(Z, Z_alpha, print_result = False):
    elements, count = np.unique(np.floor(Z_alpha/epsilon)
    .astype(int), return_counts = True)
    duplicates = elements[count > 1]

    Z_min = Z.min()
    Z_a_min = Z_alpha.min()

    duplicate_min = np.any(duplicates == np.floor(
    Z_a_min/epsilon).astype(int))

    if print_result:
        print('-----')

        print('Z_min =', Z_min)
        print('Z_a_min =', Z_a_min)

        print('\nPreserves min =', not duplicate_min)

        print()

    return not duplicate_min

'''
Function for plotting the surface of the function

t - vector of points
t_k = (u_k, v_k)

p - vector of coefficients
sum(p1,...,pn) = 1

alpha > 0

is_averaging - indicator if we should plot the input function of its averaging

UTILITIES:
show_from_two_angles - bool variable that indicates if to show plot
from the 0x & 0y
show_colorbar - bool variable that indicates if to show colorbar
xy_angle - observation angle of XY plane
z_angle - observation angle of Z ax
title - title of the plot
'''
def plot_surface(t, p, alpha, is_averaging = False,

```

```

show_from_two_angles = False,
xy_angle = 0, z_angle = 0, title = ''):

show_colorbar = True

if show_from_two_angles:
    fig, ax = plt.subplots(nrows=1, ncols=2,
                           figsize=(20,20), subplot_kw={"projection": "3d"})
else:
    fig, ax = plt.subplots(
        subplot_kw={"projection": "3d"})

x = np.linspace(x_interval[0], x_interval[1], step_interval)
y = np.linspace(y_interval[0], y_interval[1], step_interval)
z = []

X, Y = np.meshgrid(x, y)

if is_averaging:
    zs = np.array(f_a(np.ravel(X), np.ravel(Y),
                      t, p, alpha))
else:
    zs = np.array(f(np.ravel(X), np.ravel(Y)))

Z = zs.reshape(X.shape)

if show_from_two_angles:
    for i in range(0, 2):
        angle_to_rotate = 90

if i == 1:
    z_angle += angle_to_rotate

    ax[i].view_init(xy_angle, z_angle)

    surf = ax[i].plot_surface(X, Y, Z, cmap=cm.coolwarm,
                              linewidth=0, antialiased=False)

    ax[i].zaxis.set_major_locator(LinearLocator(10))
    ax[i].zaxis.set_major_formatter('{x:.02f}')

    ax[i].set_xlabel('x')
    ax[i].set_ylabel('y')
else:
    ax.view_init(xy_angle, z_angle)

    surf = ax.plot_surface(X, Y, Z, cmap=cm.coolwarm,
                          linewidth=0, antialiased=False)

    ax.zaxis.set_major_locator(LinearLocator(10))
    ax.zaxis.set_major_formatter('{x:.02f}')

    ax.set_xlabel('x')
    ax.set_ylabel('y')

if show_colorbar:
    fig.colorbar(surf, shrink=0.2, aspect=10)

plt.title(title)
plt.show()

```

```

        return Z

'''
Function for finding and plotting the measure
of 4 points (with 1 fixed and 3 continuously changing)
where averaging of the function preserves extrema and where not

t - vector of points
t_k = (u_k, v_k)

alpha > 0
step > 0

UTILITIES:
xy_angle - observation angle of XY plane
z_angle - observation angle of Z ax

Returns two distinct vectors:
with measure that preserves extrema and where not
'''
def test_4_measures(t, alpha, step = 0.05,
                    xy_angle = 0, z_angle = 0):
    p1 = p2 = p3 = 0.0
    p4 = 0.25

    p_dif = 1 - p4

    number_of_dec = str(step)[::-1].find('.')

    P = np.empty(shape=(0,4), dtype=float)

    P_good = np.empty(shape=(0,4), dtype=float)
    P_bad = np.empty(shape=(0,4), dtype=float)

    for p1 in np.arange(step, p_dif, step):
        for p2 in np.arange(step, p_dif - p1, step):

            p3 = p_dif - p2 - p1

            p1 = float(f'{p1:.{number_of_dec}f}')
            p2 = float(f'{p2:.{number_of_dec}f}')
            p3 = float(f'{p3:.{number_of_dec}f}')

            if p3 < step or p2 < step:
                continue

            p = [p1, p2, p3, p4]

            if any((P[:] == p).all(1)):
                continue

            P = np.append(P, [p], axis=0)

            Z_f, Z_a = calc_f(t, p, alpha)
            preserves = find_min(Z_f, Z_a)

            if preserves:
                P_good = np.append(P_good, [p],

```

```

        axis=0)
    else:
        P_bad = np.append(P_bad, [p],
            axis=0)

    if preserves:
        P_good = np.append(P_good, [p],
            axis=0)
    else:
        P_bad = np.append(P_bad, [p],
            axis=0)

col = ['green' if any((P_good[:,i] == P[i,:]).all(1))
        else 'red' for i in range(0, len(P))]

fig = plt.figure()

ax = fig.add_subplot(111, projection='3d')
ax.view_init(xy_angle, z_angle)

ax.scatter(P[:,0], P[:,1], P[:,2], c=col, label='sd')

ax.set_xlabel('p1')
ax.set_ylabel('p2')
ax.set_zlabel('p3')

#print(P)
return P_good, P_bad

'''
Function for finding and plotting the measure
of 3 points that are continuously changing
where averaging of the function preserves extrema and where not

t - vector of points
t_k = (u_k, v_k)

alpha > 0
step > 0

UTILITIES:
xy_angle - observation angle of XY plane
z_angle - observation angle of Z ax

Returns two distinct vectors:
with measure that preserves extrema and where not
'''
def test_3_measures(t, alpha, step = 0.05,
    xy_angle = 0, z_angle = 0):
    p1 = p2 = p3 = step

    p_dif = 1

    number_of_dec = str(step)[-1].find('.')

    P = np.empty(shape=(0,3), dtype=float)

    P_good = np.empty(shape=(0,3), dtype=float)
    P_bad = np.empty(shape=(0,3), dtype=float)

```

```

for p1 in np.arange(step, p_dif, step):
    for p2 in np.arange(step, p_dif - p1, step):

        p3 = p_dif - p2 - p1

        p1 = float(f'{p1:.{number_of_dec}f}')
        p2 = float(f'{p2:.{number_of_dec}f}')
        p3 = float(f'{p3:.{number_of_dec}f}')

        if p3 < step or p2 < step:
            continue

        p = [p1, p2, p3]

        if any((P[:] == p).all(1)):
            continue

        P = np.append(P, [p], axis=0)

        Z_f, Z_a = calc_f(t, p, alpha)
        preserves = find_min(Z_f, Z_a)

        if preserves:
            P_good = np.append(P_good, [p],
                                axis=0)
        else:
            P_bad = np.append(P_bad, [p],
                               axis=0)

col = ['green' if any((P_good[:] == P[i,:]).all(1))
        else 'red' for i in range(0, len(P))]

fig = plt.figure()

ax = fig.add_subplot(111, projection='3d')
ax.view_init(xy_angle, z_angle)

ax.scatter(P[:,0], P[:,1], P[:,2], c=col)

ax.set_xlabel('p1')
ax.set_ylabel('p2')
ax.set_zlabel('p3')

return P_good, P_bad

'''
Function for demonstrating the result of averaging
analytically and visually
'''
def find_and_plot_averaging(t, p, alpha, show_from_two_angles = True,
    xy_angle = 0, z_angle = 0):
    for i in range(0, len(p)):
        p_set = p[i]

        Z, Z_a = calc_f(t, p_set, alpha)
        preserves = find_min(Z, Z_a, True)

        print('p =', p_set)

```

```

_ = plot_surface(t, p_set, alpha, True,
                 show_from_two_angles, xy_angle, z_angle)

```

Програма 2

```

import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import sys
import math

from scipy.spatial import ConvexHull

np.set_printoptions(threshold=sys.maxsize)

figure_size = 5
plt.rcParams["figure.figsize"] = (figure_size, figure_size)

x_interval = [-1, 1]
y_interval = [-1, 1]

step_interval = 100

alpha = 0.5
epsilon = 10e-5

'''
t - array of measure points
alpha - given constant

Returns an array of averaged zeroes of the function
'''
def average_zero(t, alpha):
    result = np.empty(shape=(0,2), dtype=float)

    for i in range(0, len(t)):

        zero = np.empty(shape=(2), dtype=float)

        zero[0] = t[i, 0] * alpha
        zero[1] = t[i, 1] * alpha

        result = np.append(result, [zero], axis=0)

    return result

'''
vectors - an array of vectors
t - array of measure points
alpha - given constant

Returns an array of averaged vectors on which
the function is given
'''
def average_vectors(vectors, t, alpha):
    vectors_count = len(vectors)

    result = np.empty(shape=(0,vectors_count,2), dtype=float)

```



```

    for i in range(0, len(t)):

        averaged_vectors = np.empty(shape=(0,2),
                                     dtype=float)

        for j in range(0, vectors_count):
            averaged_vector = np.empty(shape=(2),
                                       dtype=float)

            averaged_vector[0] = vectors[j, 0]
                               + t[i, 0] * alpha
            averaged_vector[1] = vectors[j, 1]
                               + t[i, 1] * alpha

            averaged_vectors = np.append(
                averaged_vectors,
                [averaged_vector], axis=0)

        result = np.append(result, [averaged_vectors],
                           axis=0)

    return result

'''
Returns a list of rays intersections if any

line1 - array with a start and an end of the line
that represents the first ray
line2 - array with a start and an end of the line
that represents the second ray
'''
def find_intersection_of_rays(line1, line2):

    if np.array_equal(line1[0], line2[1]):
        return line1[0]

    elif np.array_equal(line2[0], line1[1]):
        return line2[0]

    result = np.empty(shape=(2), dtype=float)

    v1 = [line1[1][0] - line1[0][0], line1[1][1] - line1[0][1]]
    v2 = [line2[1][0] - line2[0][0], line2[1][1] - line2[0][1]]

    l1 = np.sqrt(v1[1]**2 + v1[0]**2)
    l2 = np.sqrt(v2[1]**2 + v2[0]**2)

    n1 = [v1[0] / l1, v1[1] / l1]
    n2 = [v2[0] / l2, v2[1] / l2]

    dx = line2[0][0] - line1[0][0]
    dy = line2[0][1] - line1[0][1]

    det = n2[0] * n1[1] - n1[0] * n2[1]

    if det != 0:
        u = (dy * n2[0] - dx * n2[1]) / det
        v = (dy * n1[0] - dx * n1[1]) / det

        if u >= 0 and v >= 0:

```

```

        if n1[0] == 0 or n2[0] == 0:
            m0 = n1[1] / (n1[0] + epsilon)
            m1 = n2[1] / (n2[0] + epsilon)
        else:
            m0 = n1[1] / n1[0]
            m1 = n2[1] / n2[0]

    b0 = line1[0][1] - m0 * line1[0][0]
    b1 = line2[0][1] - m1 * line2[0][0]

    x = (b1 - b0) / (m0 - m1)
    y = m0 * x + b0

    result = [x, y]

    return result
print(result)

# Main

initial_vectors = np.array([[0, 1], [1, -1], [-1, -1]])
t = np.array([[1, 0.5], [-1, 1], [0, -1]])

averaged_vectors = average_vectors(initial_vectors, t, alpha)
averaged_zero = average_zero(t, alpha)

points = np.empty(shape=(0,2), dtype=float)

for l in range(0, len(averaged_zero)):
    start1 = averaged_zero[l]
    end1_list = averaged_vectors[l]

    for i in range(0, len(initial_vectors)):
        end1 = end1_list[i]

        for j in range(1 + 1, len(t)):
            start2 = averaged_zero[j]
            end2_list = averaged_vectors[j]

            for k in range(0, len(initial_vectors)):
                end2 = end2_list[k]

                point =
                find_intersection_of_rays(
                    [start1, end1],
                    [start2, end2])

                if point is not None and not
                np.isnan(point).any():
                    points = np.append(
                        points,
                        [point],
                        axis=0)

convexFigure = np.concatenate((points, averaged_zero))

hull = ConvexHull(convexFigure)

fig, (ax1, ax2) = plt.subplots(ncols=2, figsize=(10, 3))

```

```

for i in range(0, len(initial_vectors)):
    x_values = [0, initial_vectors[i, 0]]
    y_values = [0, initial_vectors[i, 1]]

plt.plot(x_values, y_values, color='green')

x_values = [averaged_zero[0, 0], averaged_vectors[0, 2, 0]]
y_values = [averaged_zero[0, 1], averaged_vectors[0, 2, 1]]

for i in range(0, len(averaged_vectors)):
    for j in range(0, len(averaged_vectors[i])):
        x_values = [averaged_zero[i, 0],
                     averaged_vectors[i, j, 0]]
        y_values = [averaged_zero[i, 1],
                     averaged_vectors[i, j, 1]]

        plt.plot(x_values, y_values, color='blue')

for ax in (ax1, ax2):
    ax.plot(convexFigure[:, 0], convexFigure[:, 1],
            '.', color='k')

    if ax == ax1:
        ax.set_title('Given points')
    else:
        ax.set_title('Convex hull')
        for simplex in hull.simplices:
            ax.plot(convexFigure[simplex, 0],
                    convexFigure[simplex, 1], 'c')

        ax.plot(convexFigure[hull.vertices, 0],
                convexFigure[hull.vertices, 1], 'o', mec='r',
                color='none', lw=1, markersize=10)

plt.show()

```